

Z piekarskich Wier

KWARTALNIK PARAFIALNO - SANKTUARYJNY

NUMER 4 (286) - 20 GRUDZIEŃ 2020 ROK XXV

Z życia parafii i Sanktuarium

* W I Niedzielę Adwentu (29 listopada) rozpoczęliśmy 33-dniowe rekolekcje maryjne, które są czasem duchowego przygotowania do aktu całkowitego oddania się Jezusowi przez Maryję.

Nauki rekolekcyjne połączone z różańcem o 17.30 i Eucharystią o 18.00 w tygodniu są głoszone (także przez Internet) po Mszy św. wieczornej (w niedziele i święta w ramach niesporów), a ich treścią są rozważania maryjne oparte na Piśmie Świętym, objawieniach maryjnych i nauczaniu Kościoła.

Uroczystego zawierzenia (oddania) siebie, rodziny i parafii dokonamy podczas niesporów o godz. 15.00, w pierwszy dzień Nowego 2021 Roku, w Uroczystość Św. Bożej Rodzicielki Maryi (Światowy dzień modlitw o pokój). Wtedy też (po

każdej Mszy św.) będzie można w zakrystii otrzymać Akt poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Maryi w jedności z Sercem Jezusa.

* W Wigilię Bożego Narodzenia o godz. 10.00 zapraszamy na Mszę św. w intencji wszystkich, których zabraknie przy wigilijnym stole i na Pasterki sprawowane o godz. 22.00 i 24.00.

Między Pasterkami, o godz. 23.15, Chór „Legato” poprowadzi czuwanie modlitewne.

W pierwszy dzień Świąt Bożego Narodzenia nie będzie Mszy św. o godz. 7.00, a od Nowego Roku, w niedzielę i Święta, nie będzie Mszy św. o godz. 14.00.

* W drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia będziemy gościć Zespół Folklorystyczny „Czeremszyna” z Tarnopola na Ukrainie, który swoim śpiewem ubogaci liturgię Mszy św. Zespół (który poprzez swój występ, prezentację kultury ukraińskiej i ewangelizację), pomaga dzieciom-sierotom z Domów Dziecka, będzie można wesprzeć poprzez dobrowolną ofiarę, a także kupując ich płyty.

* Ze względu na obostrzenia sanitarne związane z pandemią, tegoroczne odwiedziny duszpasterskie rodzin, tzw. kolęda, nie może się odbyć w tradycyjny sposób, dlatego w poszczególne dni Nowego Roku (4-16.01, oprócz 6 stycznia) zapraszamy mieszkańców wyznaczonych ulic na Mszę św. o godz. 18.00, która będzie sprawowana w ich intencji. Po Mszy św. udzielimy obecnym specjalnego błogosławieństwa, a przedstawiciele rodzin otrzymają pamiątkowy „zestaw kolędowy”. Ofiary zebrane w czasie tych Mszy św. zostaną przeznaczone na potrzeby naszej parafii i sanktuarium. Rodziny, które chciałyby poświęcić nowe mieszkanie czy dom prosimy o bezpośredni kontakt z kapłanem lub poprzez kancelarię parafialną (32 287 22 70).

Wykaz ulic z podziałem na poszczególne dni znajduje się wewnątrz numeru i na parafialnej stronie internetowej oraz w gablotkach.

Redakcja kwartalnika „Z Piekarskich Wierze”: ks. Wojciech Dytko, Mateusz Mezglewski, Patryk Michalik.

Autorzy zdjęć: Magdalena Lubecka, Damian Harazim.

Stała współpraca: Agnieszka Nowak, Krystyna Wrodarczyk.

Adres: Parafia Imienia NMP i Św. Bartłomieja Ap., Piekary Śląskie, 41-940, ul. Ks. Ficka 7;

Tel.: 0-32 287 22 70;

E-mail: piekary.bazylika@katowicka.pl, www.bazylikapiekary.pl,

Nr konta: PKO O/Piekary Śląskie 05 1020 2368 0000 2502 0022 3131 (cele kultu religijnego)

Obraz na okładce autorstwa Bogusławy Kaczmarczyk.

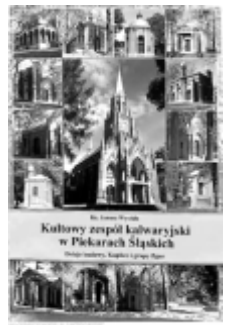
* Dziękujemy **wolontariuszom z grup: Bractwa Kalwaryjskiego** (szczególnie **p. Justynie Grieger**, która jako Superior Bractwa wyszła z tą inicjatywą), **Mężczyzn św. Józefa, Domowego Kościoła i innym (także spoza naszej parafii)** za grabienie liści i sprzątanie Kalwarii w kolejne soboty listopada. Łącznie zostało zebranych i wywiezionych około 2 tys. worków liści! **Dziękujemy też sponsorom** za częściowy zakup worków, a **Spółce Aquaplus z Bobrownik** za wypożyczenie dmuchawy.

* 16 marca br., na początku pandemii, rozpoczęła się i trwa do dzisiaj **peregrynacja kopii Cudownego Obrazu Matki Bożej Piekarskiej**. Wierna kopia **Cudownego Obrazu Matki Bożej Piekarskiej** (wiszącego w ołtarzu głównym naszej Bazyliki) peregrynowała po parafiach Jastrzębia Zdroju i okolic), **jedna kopia obrazu Matki Bożej Lekarki** została przyjęta przez kilkadziesiąt rodzin naszej parafii, a **druga kopia odwiedziła już kilkaset (!) rodzin i domów** w: Leszczynach, Knurowie, Godowie, Rybniku-Kamieniu, Rybniku-Boguszowicach, Tychach, a także w parafiach poza granicami naszej archidiecezji.

* Zakończyliśmy **elektroniczną inwentaryzację cmentarza** (więcej na ten temat wewnątrz numeru). Plan cmentarza znajduje się w kancelarii parafialnej i na parafialnej stronie internetowej, zawiera **spis grobów i pochowanych oraz ich lokalizację na cmentarzu**, będzie też na bieżąco aktualizowany. Opiekunów grobów prosimy o **kontakt z kancelarią parafialną** w celu weryfikacji lub uzupełnienia danych, czy też uregulowania należności w opłatach za miejsca grobowe.

* W czerwcu przyszłego roku będziemy obchodzić **125. rocznicę poświęcenia naszej Kalwarii**. Temu wydarzeniu dedykowana jest specjalnie wydana **książka-album** (ponad 400 stron i ponad 500 zdjęć) autorstwa **ks. prof. Janusza Wycisła: „Kultowy zespół kalwaryjski w Piekarach Śląskich. Dzieje budowy, kaplice i grupy figur”**.

Ks. Profesor przez wiele lat zbierał materiały archiwalne dotyczące historii naszej Parafii, Sanktuarium i Kalwarii, za co serdecznie dziękujemy! Książkę, którą **gorąco polecamy Parafianom, Pielgrzymom i wszystkim zainteresowanym historią Piekar**, można nabyć w Centrum Pielgrzymkowym i w kancelarii parafialnej.

**Parafianom, Gościom i Pielgrzymom
życzymy głębokiego przeżycia Świąt
Narodzenia Pańskiego.**

**Niech nowonarodzony Chrystus,
Księżę Pokoju,
obdarza Was obfitością swoich łask
i darów w każdym dniu
Nowego 2021 Roku, a Matka
Najświętsza ma w swojej opiece!**

Duszpasterze Bazyliki Piekarskiej:

Ks. prob. Krzysztof Fulek,
ks. Tomasz Nowak, ks. Wojciech Dytko,
ks. Piotr Andrzejak, ks. Marek Fenisz

Wywiad z ks. Wojciechem Dytko - nowym wikariuszem bazyliki piekarskiej.

Hasło prymicyjne: „*Moja miłość jest ukrzyżowana*”

św. Justyn

ZPW: Księżu Wojciechu, serdecznie witamy u Piekarskiej Panienki. Na początek chciałbym, aby podzielił się ksiądz z nami kilkoma informacjami o swojej kapłańskiej drodze, która przyprowadziła księdza do Śląskiej Gospodyni. Proszę nam powiedzieć skąd ksiądz pochodzi, kiedy przyjął ksiądz święcenia kapłańskie i w jakich parafiach ksiądz dotychczas posługiwał?

WD: Szczęść Boże. W telegraficznym skrócie... Urodziłem się 27 lutego 1978 roku w Siemianowicach Śląskich. Całe moje życie, aż do zakończenia seminarium w 2004 roku, kiedy to przyjąłem święcenia prezbiteratu spędziłem w Katowicach. Pochodzę z Parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Katowicach - Szopienicach. W poprzednich latach jako wikariusz posługiwałem w następujących parafiach: św. Marii Magdaleny w Tychach (2004 - 2007), Trójcy Przenajświętszej w Rudzie Śląskiej - Kochłowicach (2007 - 2010), św. Antoniego w Katowicach - Dąbrówce Małej (2010 - 2015) oraz Ducha Świętego w Siemianowicach Śląskich - Bytkowie (2015 - 2020).

ZPW: Wspomniał Ksiądz, że ostatnią placówką, w której ksiądz posługiwał był Bytków. Jak nasi czytelnicy zapewne wiedzą, obecnie proboszczem jest tam były redaktor ZPW - ks. Tomasz Kopczyk, a rezydentem były proboszcz piekarski - ks. Władysław Nieszporek. Czy oprócz tych dwóch osób miał Ksiądz jeszcze inne doświadczenia

związane z Piekarami, np. pielgrzymowanie rodzinne, czy też osobiste wizyty?

WD: Tak, to prawda, że spotkałem i pracowałem z księżmi, którzy w przeszłości posługiwali w Piekarach, ale trudno, żeby mówić o osobistym doświadczeniu Piekar w kontekście spotykanych osób. Podstawowe moje doświadczenie to przede wszystkim pielgrzymowanie do Piekar na stanowe pielgrzymki mężczyzn. Od lat dziecięcych byłem tutaj obecny wraz z moim nieżyjącym już dzisiaj ojcem. Jako ksiądz pielgrzymowałem z grupami parafialnymi, również przy okazji pielgrzymek do innych sanktuariów. Kilka razy prowadziłem też piesze pielgrzymki mężczyzn z parafii, w których wówczas posługiwałem. Wiele też razy byłem tutaj prywatnie.

ZPW: Czas, który przeżywamy jak wiadomo jest bardzo specyficzny, a parafie nie funkcjonują w tradycyjny sposób. Grupy formacyjne nie mają regularnych spotkań, nie nawiedzają nas grupy pielgrzymkowe. Jak w takiej sytuacji odnajduje się kapłan przyzwyczajony do intensywnego duszpasterstwa? Które grupy działające przy bazylice zostały księdzu powierzone?

WD: Obecnie przeżywany czas jest rzeczywiście specyficzny, ale uważam, że nie można go nazwać złym czasem. Owszem, wiele tradycyjnych form duszpasterstwa z konieczności uległo zawieszeniu, ale może warto właśnie teraz odkryć wartość indywidualnego kształtowania i ożywiania osobistej relacji z Panem Bogiem. Czas epidemii jest doskonałą okazją do tego, aby dokonać wewnętrznej rewizji swojej wiary i w końcu uświadomić sobie, że to, co najważniejsze, dzieje się tylko i wyłącznie między mną a Bogiem w przestrzeni duchowej. Warto też zajrzeć w głąb siebie, aby na nowo odkryć to, jakim jestem człowiekiem oraz stwierdzić na jakim etapie realizacji przykazania miłości w codziennym życiu aktualnie się znajduję. Może wydawać się to banalne, ale czy rzeczywiście duchowo przyglądamy się sobie. Natomiast jeśli mowa o grupach parafialnych to zostałem poproszony o to, aby towarzyszyć Ministrantom, Żywemu Różańcowi oraz Sodalicii Niewiast. Ponadto pod opieką mam parafialne czasopismo oraz przygotowanie pielgrzymek stanowych.

ZPW: Na koniec chciałbym jeszcze zapytać o zainteresowania i pasje. Jak spędza Ksiądz czas wolny?

WD: Jeśli chodzi o zainteresowania to nie ukrywam, że jest ich sporo. Z racji tego, że chodzę stosunkowo późno

spać, staram się na koniec dnia przeczytać coś wartościowego. Lubię teksty z pogranicza psychologii, filozofii i duchowości, ale ciekawą książką o tematyce obyczajowej również nie pogardzę. Osobiście bardzo ważne dla mnie jest słowo głoszone podczas homilii. Staram się z wielką uwagą słuchać tego jak i co jest głoszone, ale też dużo czasu poświęcam na to, aby we właściwy sposób i przy użyciu odpowiednich słów wyrazić to, co chciałbym przekazać słuchaczom. Wielką pomocą w tym warsztacie jest systematyczna lektura oraz uważne słuchanie różnego rodzaju konferencji i kazań. Ponadto lubię obejrzeć dobry film (preferuję kino hiszpańskie), posłuchać muzyki, a tematyka sportowa i motoryzacyjna też nie jest mi obca. Kilka lat temu odkryłem piękno Beskidu Niskiego i Łemkowszczyzny i zawsze, kiedy jest to możliwe chętnie tam wracam. Bogactwo historyczne tych terenów jest

niesamowite. Nie mogę tutaj nie wspomnieć o moich znajomych, którzy są bardzo ważni moim życiu. Staram się z nimi utrzymywać regularny kontakt, choć czasami nie jest to łatwa sprawa. Uptywające lata sprawiły, że grono ich stało się dosyć duże, ale robię co mogę, aby nie czuli się zapomniani. No i Pan Bóg. Staram się właśnie Jemu poświęcać jak najwięcej siebie. Nie ukrywam, że różny jest efekt tego mojego „poświęcenia się”, ale mam ogromną świadomość tego, jak bardzo jest On ważny dla mnie, a ja dla Niego. Dlatego też robię wszystko, aby to ON był moją największą „pasją”.

ZPW: Dziękujemy księdzu za spotkanie i życzymy obfitości Bożego błogostawieństwa, darów Ducha Św. i opieki Matki Bożej na każdy dzień posługiwania w Piekarach.

Szczęść Boże.

Kalwaria, nasze wspólne dobro...

Trzy listopadowe soboty, blisko 200 osób i 2000 worków wypełnionych kolorowymi liśćmi, mnóstwo uśmiechów, życzliwości i pozytywnych emocji... tak w skrócie można podsumować zorganizowaną przez Piekarskie Bractwo Kalwaryjskie jesienną akcję „LIŚCIE”.

Zbliża się jubileusz 125-lecia konsekracji kalwarii, który świętować będziemy w roku 2021. Ta okoliczność zmobilizowała do działania naprawdę imponującą ilość wolontariuszy, którzy z potrzeby serca zgromadzili się na Wzgórzu Cerkekowice, gdzie wznosi się neogotycki kościół kalwaryjski - zwieńczenie piekarskiej via crucis, drogi cierpienia, męki i chwały naszego Zbawiciela. To wymowny dowód wiary naszych przodków, którzy mimo, iż posiadali już piękną świątynię dedykowaną Matce Bożej, pragnęli uczynić zadość przekazom historycznym, mówiącym iż pierwotnie miała zostać ona wzniesiona właśnie na szczycie, gdzie obecnie stoi kościół kalwaryjski. Z tego też powodu wzbogacili swoją pobożność skoncentrowaną od 1659 roku wokół Piekarskiej Madonny także o element pasyjny, nierozdzielnie związany z Maryją - Matką Bolesną, Panią Kalwaryjską - Tą, która trwała przy Swoim Synu aż do końca, towarzysząc mu nie tylko w Kanie Galilejskiej, ale przede wszystkim na kamienistych ścieżkach prowadzących na Golgotę. Ta sama motywacja przed ponad stu laty zaowocowała wzniesieniem zespołu kaplic upamiętniających wydarzenia ostatnich dni życia Jezusa Chrystusa, poczynając od Jego spotkania z Apostołami w Wieczerniku, aż po złożenie Jego ciała do grobu.

Listopad to czas bardzo szczególnej zadumy. Powracają w naszych myślach Ci, których groby odwiedzamy na cmentarzu, nasi bliscy i znajomi. Ci, których nie ma wśród nas od wielu lat, jak i Ci, których pożegnaliśmy niedawno.

To jeszcze mocniej odczuwalne w obecnym czasie

przemijanie, jak napisał w „Tryptyku Rzymskim” św. Jan Paweł II: „ma sens, ma sens, ma sens...” - ono przypomina nam, że każdy dzień nie tylko przybliża nas do wieczności, ale przed wszystkim jest wezwaniem, by czynić i pomnażać dobro, budując wspólnotę wiary, nadziei i miłości. Z takim nastawieniem na kalwarię przybyli wolontariusze, którzy ochoczo podjęli się uporządkowania zalegających na niej kobierców różnobarwnych liści. Poniżej kilka refleksji pokazujących, jak bliskie sercom piekarzan jest dziedzictwo Kalwarii:

Co sprawiło, że zaangażowałam się w akcję „LIŚCIE” na Kalwarii? Przypadek. Cieszę się tym czasem, jakże potrzebnym dla wyglądu naszej Kalwarii, ale i dla nas samych: piękna pogoda i ruch to sama radość. Pozdrawiam!

Róża

Myślę, że jako ludzie świeccy musimy mieć świadomość odpowiedzialności za Kościół nie tylko w wymiarze duchowym. Istotne jest nasze zaangażowanie w parafii w tych obszarach, które nie wymagają święceń, jednocześnie odciążając kapłanów i pozwalając skupić się im na ich szczególnych posługach. Akcja sprzątkowania Kalwarii, jako oddolna inicjatywa zadbania o teren sakralny służący wiernym w pogłębianiu relacji z Bogiem, jednocześnie stanowiący dziedzictwo naszych przodków wpisuje się w ten kierunek - aktywizacji nas świeckich w życie parafii, który uważam za właściwy. Ducha nie gaśmy!

Michał

Od półtora roku opiekujemy się kapliczką. Dlatego też czuliśmy się zobowiązani, by pomóc w sprzątaniu liści na Kalwarii. Sami nie przypuszczaliśmy, że przyniesie nam to tyle radości i satysfakcji. W jedną z sobót udało nam się nie tylko pomóc w zbieraniu liści, posprzątać dom, ja odbyłam zajęcia na studiach zaocznych, córka Paulina pobawiła się z Tatą i mieliśmy jeszcze czas na wspólną rodzinną rozmowę przy kawie. Chyba Pan Bóg sprawił, że udało nam się zrobić więcej, niż zwykle. Nie tylko dla siebie, ale dla wspólnoty parafialnej i we wspólnocie.

Dominika, Rafał i Paulina Kołodziej

„Dzisiaj światu potrzeba dobroci...” Tych kilka słów Maryjnej pieśni odzwierciedla to, co miało miejsce podczas listopadowego sprzątania Kalwarii. Wielopokoleniowa obecność (najstarsza 75-letnia babcia oraz najmłodszy spośród wielu dzieci 3-letni Ignacy) była pięknym świadectwem i pokazała jak ważna jest dla nas Kalwaria. Ogromne zaangażowaniem w sprząkanie połączone z zabawą w liściach tych najmniejszych pomocników było pokrzepiające i dające siłę do dalszego działania, a także przybycia na kolejne tego typu wydarzenia. Cieszę się, że w tych pełnych lęku i niepewności czasach okresu pandemii zachowaliśmy radość, pokój ducha, a wież z Bogiem i troska o Kalwarię zwyciężyła.

Basia z rodziną

Dlaczego pomogliśmy zbierać liście na Kalwarii? Była taka potrzeba - to przyszliśmy pomóc. Jesteśmy piekarzami, naszą parafią jest bazylika, dlatego naturalną była dla nas gotowość pomocy w uporządkowaniu kalwarii, za którą czujemy się w pewien sposób odpowiedzialni. Cieszy nas widok tej zadbanej przestrzeni - aktualnie czekającej na przypróśnienie śniegiem -ważnej nie tylko dla nas, ale również dla naszego miasta. Kalwaria jako największy teren zielony w centrum Piekar, posiada liczne walory przyrodnicze i jest idealnym miejscem na modlitewną refleksję lub zwykły spacer.. Nie umniejszając nakładu pracy i organizacji całej akcji, człowiek chciałby powiedzieć, że „zwykle” pobieranie liści, a daje tyle satysfakcji. Jeśli więc zadbamy trochę bardziej o to specjalne miejsce, prywatnie i publicznie, to Kalwaria mogła by zabłyśnąć na mapie Śląska. W akcji wzięła udział cała rodzina: nasze małżeństwo, dwójka dzieci, czwórka dziadków, pradiadek i kilkoro wujków i cioć. Ważne jest dla nas wspólne spędzanie wolnego czasu, czy to na zabawie i rekreacji, czy - jeśli to możliwe - na wspólnej pracy. Zbieranie liści na kalwarii wpisało się w ten schemat, a równocześnie, pozwoliło nam dać przykład naszym dzieciom jak można osiągnąć konkretne dobro, poświęcając trochę ze swojego czasu.

Agnieszka i Szymon

Kiedy w piątkowy wieczór zostaliśmy poproszeni o pomoc w zbieraniu liści, bez wahania odpowiedzieliśmy, że chętnie dołączymy. Ja, mój mąż i nasz syn Michał, który świetnie się

bawił turlając się w tonach kolorowych liści. Bolały nas plecy i chyba wszystkie mięśnie. Liście śniły nam się w nocy. Czy było warto? TAK było warto. Kalwaryjskie ścieżki odzyskały swój urok!

Ola, Adam i Michaś

Świetna inicjatywa, dzięki której parafianie mogą się poznać przy wspólnej pracy, a przy okazji uczynić coś pożytecznego dla naszej parafii. Zaskoczyła mnie duża ilość osób oraz pełne zaangażowanie wszystkich, owocem czego były setki zebranych worków liści. Wspólnie powinniśmy dbać o to ważne dla nas miejsce.

Piotr

Mieszkam w Piekarach od urodzenia. Kalwaria to dla mnie szczególne miejsce modlitwy osobistej i w gronie rodzinnym. Cieszę się, że wspólnie mogliśmy nadać jej należnego blasku.

Grażyna

Były to pięknie spędzone dni, poznaliśmy nowych znajomych, których kojarzyliśmy tylko z widzenia. W czasie porządkowania nie zastanawialiśmy się czy sprząkamy przy kapliczce którą się opiekujemy, po prostu worek za workiem pakowaliśmy liście. Jak teraz pomyślimy to naprawdę Duch Św. nad nami czuwał, zawsze była ładna pogoda a i siły nam dopisywały. Budujące było to, że przyszły osoby w różnym wieku od najmłodszych do najstarszych. W czasie sprząkania można było ulec zadumie, porozmawiać w ciszy z Bogiem, może to nam było potrzebne... właśnie tam w tym miejscu w tym czasie Pan Jezus czekał na nas na kalwaryjskich drózkach przy kaplicach. Słyszeliśmy kiedyś, że każdy chrześcijanin powinien mieć dwa skrzydła, jedno skrzydło to modlitwa, z której czerpiemy siły, a drugie skrzydło to pomoc, którą dają inni ludzie. Dlatego starajmy się pomagać. Chociażby w taki sposób, to także jest uwielbianie Boga, naszego Stwórcy i Zbawiciela. Dlatego dziękujemy za ten czas, za te chwile, przecież Nasz Pan jest zawsze przy nas, u naszego boku, On wszystko widzi, słyszy naszą modlitwę, rozmowę, a w tych dniach mogliśmy to uczynić w naprawdę głęboki sposób.

Mariola, Bernard i Ewa

Co nam cudami słyniesz z dawien dawna – cz. 3

Maryjo, przyjmij dzięki za hojny łaski zdroj
Co spłynął z Twojej ręki na wierny naród Twój
Najlepszą jesteś z matek, Twej łaski otwórz dłoń
I grono wiernych dziatek w swym sercu zawsze chroń.

Wielokrotnie pisaliśmy o pielgrzymowaniu do Piekar zarówno tych możliwych, sławnych ale też tych „maluczkich”, tych z bliska i tych z daleka. W kontekście cyklu o cudach i uzdrowieniach mówimy o tych, którzy przychodzą do MB Piekarskiej z nadzieją, aby za Jej sprawą, za Jej pomocą i Jej wstawiennictwem polepszyć swój byt, swoje sprawy doczesne, doznać uzdrowienia. A kiedy doznają tych łask wracają, aby złożyć Piekarskiej Pani podziękowanie. Czasami wracają nawet wielokrotnie. Jak pisze ks. Janusz Wycisło: „Wizyty te zostały częściowo udokumentowane, a częściowo zachowane w tradycji kulturowej Górnego Śląska. W rejestrze podziękowań za uzdrowienie nie znajduje się żadnych śladów buntu, goryczy czy poczucia niesprawiedliwości ludzi dotkniętych chorobami, najwyżej rezygnację połączoną z rozpaczliwym poszukiwaniem ratunku. Dotyczy to zarówno przedstawicieli arystokracji, jak i niewykształconych chłopów zwracających się o pomoc do najskuteczniejszej orędowniczki - Maryi. (...) tylko Maryja, Matka Przedziwna w Piekarach, mogła w swym miłosierdziu wybawić każdego pątnika z niebezpiecznego zagrożenia i utrapienia”. Autor książki „Dobrodziejstwa MB Piekarskiej...” zwraca też uwagę na fakt, że z treści księgi dobrodziejstw wyproszonych przez Matkę Przedziwną wynika, „że stoi ona wraz z Synem Jezusem Chrystusem po stronie człowieka. Potrafi wybawić z każdej choroby, nawet bardzo ciężkiej. Nie ma więc schorzenia, którego nie mogłaby usunąć przywracając upragnione zdrowie. Dlatego chorzy z tak wielkim zaufaniem zdążali do Piekar. Warto zwrócić uwagę na jeszcze inną cechę Matki Przedziwnej z Piekar, a mianowicie na sprawiedliwość. Gdy zaufanie pielgrzyma do Boga lub Jego Matki osłabło, albo okazał się na tyle lekkomyślny, że nie wypełnił powziętego ślubowania, na nowo zapadał w chorobę”.

Często pytamy gdzie i kiedy te cuda następują? Na to pytanie również znajdziemy odpowiedź u cytowanego autora: „Inną charakterystyczną cechą dobrodziejstw Matki Przedziwnej z Piekar jest czas i miejsce uzdrawiania petentów. Niektórych chorych uzdrawia Ona „bez odwłoki”, u innych zaś proces zdrowienia następuje powoli. (...) Z analizy treści zapisów dobrodziejstw wynika również, że istniały trzy miejsca, w których doznawano uzdrowień: w drodze do sanktuarium maryjnego w Piekarach, w samym

ośrodku pielgrzymkowym, tj. przed obrazem Piekarskiej Pani, a także - w przypadku wyjątkowego nieszczęścia - na miejscu wypadku; przedtem jednak osoby doświadczone wypowiadały prośbę o ratunek, zwracając się do Matki Bożej w Piekarach”.

W poprzednich częściach zostały opisane uzdrowienia, które potwierdzają tę tezę. Wielokrotnie też publikowano opis wydarzeń z okresu budowy kościoła, które uznano bądź za cudowne, bądź za nadzwyczajne. Oto niektóre z nich: „Gdy pod starą zakrystią wykopane zostały fundamenta na nowy kościół, nakryto je grubymi tarciami i postawiono na nie duży konfesjonał. W następną niedzielę zgromadziło się mnóstwo ludzi na uroczystość prymicji kapłańskich, a pisarz [autor] tej książeczki [ks. Karol Pressfreund], naówczas proboszcz w Pilchowicach, usiadł w tym konfesjonale by słuchać spowiedzi. Dopóki penitenci pojedynczo przystępowali do konfesjonału, było wszystko w porządku; lecz gdy kilkadziesiąt osób otoczyło konfesjonał, nie przymocowane do podłoża tarcice „pośliznęły się” i wraz z konfesjonalem, spowiednikiem i penitentami wpadły „w głębię dziesięciostopową, a nikomu się żadna krzywda nie stała”.

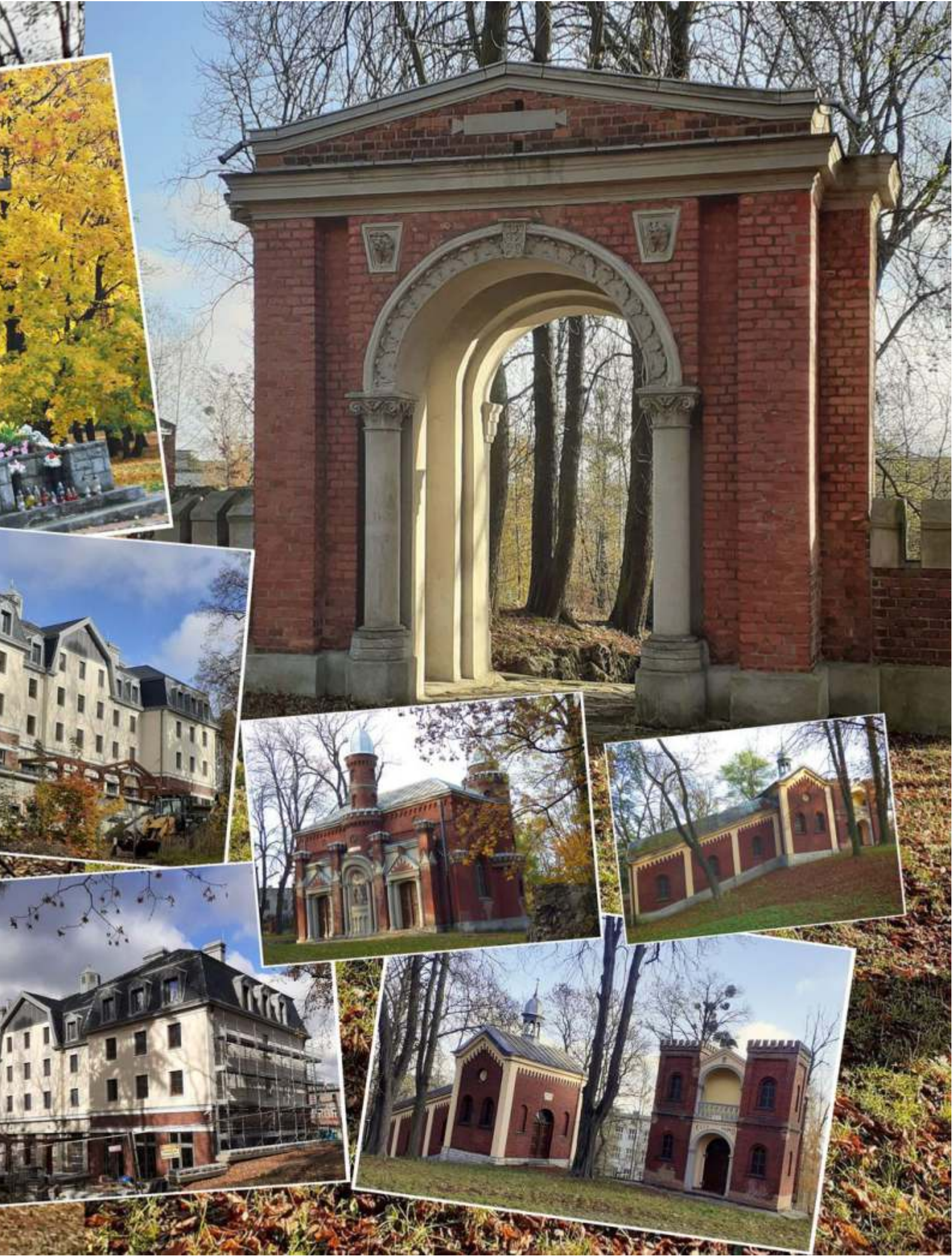
„Dziewczyna Joanna Wróblówna z Piekar, pracująca [jako pomocnica] u murarzy budujących kościół pielgrzymkowy w Piekarach, spadła z rusztowania z [wysokości] aż trzeciego piętra na ziemię, a oprócz maleńkiego zadraśnięcia na kolanie żadnego nie odniosła skażenia”.

„Siedmiu murarzy stojących na dachu starego drewnianego kościoła [...] murowało sklepienie nowego dachu w nowym budynku kościelnym. W pewnym momencie stary dach załamał się „gdyż był spróchniały”, murarze spadli, ale żaden nawet małej ranki nie odniósł”.

4 czerwca 1849 roku ks. proboszcz Jan Ficek opisał wydarzenie: „Działo się to w Niemieckich Piekarach. Dnia dzisiejszego przybył o godz. 6 rano pewien młodzieniec w wieku około 27 lat, a pochodzący z Wielkiej Wisty i złożył ofiarę na Mszę św. za cudowne za przyczyną Matki Boskiej Piekarskiej uzyskane uzdrowienie od dwóch lat (7 lutego 1847) sparaliżowanej lewej ręki i obydwóch nóg...”

Ciąg dalszy artykułu na 10 str.

od tego czasu o żebraczym kiju, w głodzie i chłodzie tułał się od wsi do wsi, aż przybył do Bytkowa i „...Tu stąd, mając sen o cudownej Matce Boskiej Piekarskiej, udał się pod opieką wyrobniczkę Jadwigi Pniok do Wielkich Piekar, przybywszy tu wczoraj około godziny 7 rano. Modląc się podczas całego nabożeństwa w kościele, po sumie udał się do cudownego źródła św. Rocha i umył tu swoje sparaliżowane członki - i natychmiast po umyciu został cudownym sposobem wyleczony. Oświadczenie to jako zgodne podpisał ks. J. A. Ficek. Na oryginale widnieją jeszcze podpisy Pawła Kotasa (proboszcza z Woźnik), Bernarda Purkopa i (ojca jezuity) Andrzeja Peterka.”

O innym niezwykłym wydarzeniu pisał proboszcz z Radzionkowa ks. Józef Knosala w opracowaniu pisanym na zlecenie Administratora Apostolskiego w roku 1923. Oto jego relacja przekazana ks. Augustowi Hlondowi: „Wiktoria Bayerowa z Tromków przy Warszawie, a później zamieszkująca w Oksie powiat Jędrzejowski była przez lat 10 zupełnie niewidomą. Ażeby światło oczu znów odzyskać, udała się przed mniej więcej 30 laty do Piekar, gdzie się modliła i ofiarę złożyła. I tutaj już odczuwała jakiś jasny, ale

jeszcze niewyraźny blask przed oczami, a będąc zaledwie 2 dni w domu, przejrzała Bayerowa opowiadała to swoim dzieciom, które już nie żyją, jak i swoim wnukom, z których Wojciech Kozłowski w Radzionkowie żyje i o tym zdarzeniu opowiada. Uzdrawiona doniosła to także swemu proboszczowi w Oksie i złożyła w tamtejszym kościele przed obrazem Matki Bożej ofiarę”.

Wiele zapisów owych niezwykłych wydarzeń, nazywanych cudami, pozostawili księża i jezuici związani z kościołem Matki Bożej w Piekarach. A ile niezwykłych wydarzeń nie zostało spisanych, pozostając jedynie we wdzięcznej pamięci tych, którzy są przekonani, że to właśnie Matka Boska Piekarska spowodowała w ich życiu cudowne przemienienie. Znam taką osobę, która jest przekonana, że tylko zawierzenie Matce Bożej pozwoliło jej przeżyć. Przeszło 45 lat temu osoba ta straciła przytomność, diagnoza - udar mózgu, który spowodował całkowity paraliż i ogromne trudności z mówieniem. Jakoś jednak zdołała wyrazić prośbę o wodę z „piekarskiego źródła” i modlitwę przed Obliczem MB Piekarskiej. Uptywały dni spędzone na przyjmowaniu lekarstw i sączeniu przez słomkę wody ze źródła. Brak jakiegokolwiek poprawy. Lekarze stwierdzili, że nie są w stanie nic więcej zrobić, radzili jeszcze przewieźć pacjentkę do innego, specjalistycznego szpitala. Tak też się stało, na noszach przyniesiono i położono na łóżku sparaliżowaną osobę, która nie potrafiła wyrazić powiedzieć jak się nazywa. Po kilkunastu minutach, zanim lekarze przeprowadzili jakiegokolwiek badanie, pacjentka sama wstała i wyszła na korytarz. Lekarze nie potrafili powiedzieć, co właściwie się stało, a pacjentka - już bez problemów, wyraźnie - mówiła, że to cud, Do dzisiaj, zapytana o tamte wydarzenia powtarza, że tego, czego nie potrafili lekarze, dokonała MB Piekarska. Teraz ma 90 lat i ciągle cieszy się dobrym zdrowiem.

Jak widać cuda Matki Boskiej Piekarskiej to nie tylko zapis historyczny. Do Piekarskiej Pani przychodzą codziennie pielgrzymi. Jak pisał ks. prałat Władysław Nieszporek w wydawnictwie „Historia trzech Koronacji”: „Żywy kult Matki Najświętszej w Piekarach charakteryzuje się nadal świętowaniem odpustów ku Jej czci wraz z obchodami kalwaryjskimi i różańcowymi, oraz poprzez pielgrzymki ślubowane i stanowe. Pobożność maryjna wyrażona w ten sposób a także przez liczne świadectwa łask i cudów, jest potwierdzeniem wielkiego zawierzenia Maryi ludzi tej ziemi”.

Na podstawie: Ks. J. Wycisło „Kronika dziejów sanktuarium maryjnego i Piekar na Śląsku do 1945 roku” oraz: Ks. J. Wycisło „Dobrodziejstwa Matki Bożej Piekarskiej”

Elektroniczna inwentaryzacja cmentarza

W bieżącym roku, pomimo trudności wynikających z komplikującej nasze życie pandemią koronawirusa udało się przeprowadzić długo wyczekiwaną elektroniczną inwentaryzację cmentarza. Prace związane z przeniesieniem do przestrzeni internetowej danych z ksiąg cmentarnych pochłonęły ponad 40 tys. złotych.

Do systemu wprowadzono obecnie **7032 groby**, w których pochowano **11035 osób**. Nie jest to baza zamknięta, dlatego wciąż prosimy o zgłaszanie do kancelarii parafialnej sytuacji, gdy dane w systemie są niekompletne lub zawierają jakieś błędy. Bywa, że niektóre groby zostały pominięte, gdy na nagrobku nie ma żadnych napisów, pozwalających zidentyfikować pochowaną w nim osobę. Równolegle z inwentaryzacją prowadzona jest także weryfikacja danych w starych księgach cmentarnych i przenoszenie ich do nowych. W związku z tym, że system komputerowy zawiera tylko dane z nowych ksiąg, część opłat z ostatnich lat, które nie zostały jeszcze do nich przeniesione trzeba sprawdzać ręcznie. Stąd też może wynikać obecny przy części miejsc komunikat: prosimy o pilny kontakt.

Elektroniczna inwentaryzacja związana jest także z uporządkowaniem numeracji pól (sektorów), rzędów i miejsc (kwater), dlatego też wyszukując swoich bliskich w systemie i porównując oznaczenie miejsca pochówku z zapisem umieszczonym na kwitach wystawianych przez kancelarię parafialną, mogą pojawić się pewne rozbieżności. Nie należy się tym jednak martwić, gdyż osoby sprawujące nadzór nad tymi danymi zarówno w księdze cmentarnej, jak i w systemie komputerowym wiedzą, jak odnaleźć poszczególne kwatery i posiadają orientację w obecnie obowiązującej numeracji. Zmian nie jest wiele, a wynikają one m.in. z faktu, iż księgi cmentarne uwzględniają np. dawne ścieżki pomiędzy sektorami (wyznaczające granice pól), które są już niewidoczne na aktualnym podglądzie cmentarza widzianym „z lotu ptaka”. Na ostateczny numer kwatery ma także wpływ fakt, że niektóre nagrobki podwójne zostały w ostatnich latach zastąpione przez pojedyncze, co nie zawsze ma odzwierciedlenie w księdze cmentarnej.

Opłata wnoszona za rezerwację miejsca cmentarnego służy pokryciu części kosztów utrzymania terenu spoczywających na parafii, takich jak: naprawa witraży w kaplicy cmentarnej (30 tys. zł), wycinka drzew (w roku 2019 kosztowała ponad 30 tys. zł), czy też naprawa uszkodzonego ogrodzenia od strony ul. Ziętka (decyzja o nakazie odtworzenia całego odcinka wydana została przez nadzór budowlany oraz konserwatora zabytków i wiąże się z wydatkiem bardzo poważnej sumy w najbliższych latach, na którą wciąż zbieramy potrzebne fundusze). Z uwagi na wiek i wartość historyczną do wojewódzkiego rejestru zabytków

wpisane zostały w bieżącym roku dwa obiekty: kaplica grobowa księży Nerlichów oraz kaplica cmentarna, w której spoczywają piekarscy kapłani usytuowana w centrum cmentarza. Obiekty te także w przyszłości wymagają podjęcia kosztownych działań renowacyjnych.

WAŻNE: podstawą wykorzystania miejsca cmentarnego do ponownego pochówku jest posiadanie kwitu zawierającego dane dysponenta grobu (osoby decyzyjnej). Zdarzają się sytuacje, że w rodzinie dochodzi do nieporozumień i osoba opłacająca miejsce nie wyraża zgody na kolejny pochówek. Wówczas parafia nie ma żadnej możliwości interwencji. Z tego też powodu podczas kontaktu z kancelarią parafialną do systemu komputerowego jest wprowadzana informacja o dysponencie (opiekunie) grobu. Obecnie koszt rezerwacji pojedynczego miejsca cmentarnego wynosi 20 zł / rok, co w praktyce oznacza, iż opłacając w kancelarii miejsce cmentarne:

- przy nowym pochówku na okres 20 lat uiszcza się kwotę 400 zł za miejsce pojedyncze (umożliwiające złożenie w tym okresie 1 trumny oraz urn) lub 800 zł za miejsce głębinowe (2 trumny oraz urny)
- przy przedłużeniu rezerwacji na okres 10 lat kwotę 200 zł lub na okres 5 lat kwotę 100 zł
- rezerwując miejsce podwójne (dwie kwatery obok siebie) kwota za rezerwację wynosi 200 zł za 5 lat oraz 400 zł za 10 lat
- w przypadku opłaty po terminie należy uregulować także kwotę za lata poprzednie, a **okres 5 lub 10 lat jest liczony od roku kiedy upłynęła poprzednia rezerwacja.**

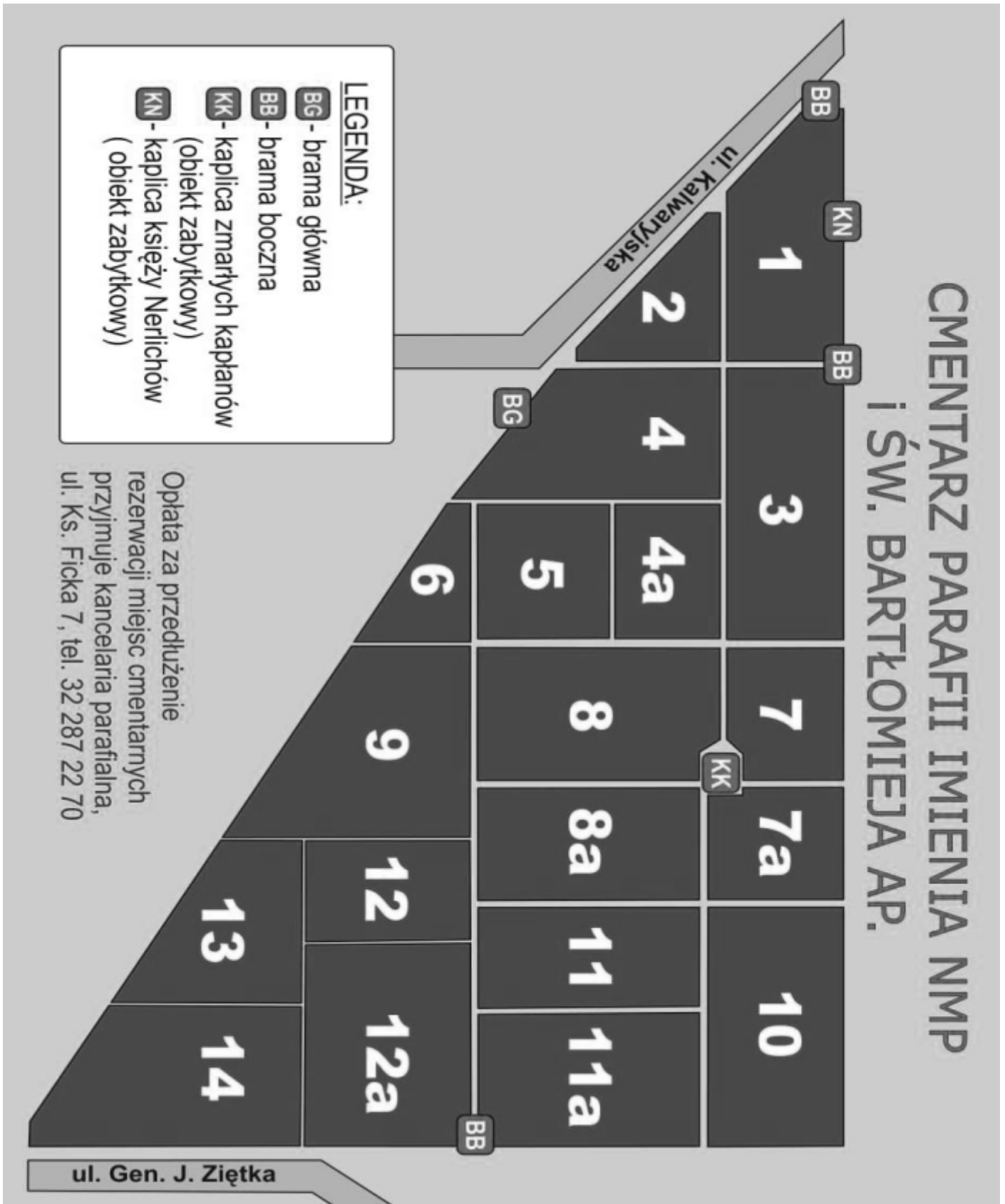
Przypominamy także o obowiązującej opłacie za postawienie nowego nagrobka w wysokości 10 % jego wartości. Stawianie nagrobków bez zgody parafii jest niedozwolone i może skutkować koniecznością ich rozbiórki. Prosimy także, aby takie elementy, jak ławeczki ustawiać tylko w porozumieniu z zarządcą cmentarza, tj. p. Lucyną Bajer. Tylko w ten sposób można uniknąć sytuacji, gdy ograniczamy dojazd do innych grobów, na co często skarżą się ich dysponenci.

Z uwagi na niewielką ilość wolnych kwater gorąco prosimy o niezwłoczne zgłoszenie w kancelarii parafialnej lub u p. Bajer faktu rezygnacji z dalszej rezerwacji poszczególnych miejsc. Nie ma najmniejszego uzasadnienia

oczekiwanie aż parafia z konieczności zlikwiduje dany nagrobek, co dzięki inwentaryzacji bez wątpienia nastąpi szybciej, niż dotychczas.

Wszelkie wątpliwości prosimy wyjaśniać od poniedziałku do piątku w kancelarii parafialnej w godzinach

15.00-17.00 (lub telefonicznie 32 287 22 70). W razie konieczności zweryfikowania danych w księdze cmentarnej prosimy o kontakt z p. Lucyną Bajer (kom. 603 985 141) także w godzinach 15.00-17.00.

Ad memoriam...

z kronikarskich zapisków czasu przełomu

W piekarskiej kronice parafialnej odnajdujemy nie tylko opisy ważnych wydarzeń z życia religijnego, ale także refleksje, do jakich pobudzają kalendarzowe przełomy: koniec mijającego roku i początek nowego.

Doświadczenia 2020 r. mogą się nam wydawać szczególnie przygnębiającymi, dlatego warto spojrzeć w nieco odległe lata i poznać stan ducha ówczesnej społeczności wierzących. Poniższe zapiski dla starszego pokolenia będą formą przypomnienia tamtych nastrojów, dla młodego - sygnałem, jak wiele jeszcze przed nimi.

Styczeń 1946

„Nowy Rok! Świat obraduje w licznych konferencjach, żeby zażegnać skutki wojenne i budować nowy świat. Da Bóg, żeby znalazła się droga do celu przez powrót do Boga, do Jezusa Chrystusa.[...] Grozi wszystkim - bomba atomowa. Oby Pan Bóg ludzkość zachował od ostatecznej zagłady. Postanawiamy jako tegoroczny program: Boga poznać, miłować jako Ojca i wyciągnąć wszelkie wnioski z tej wiary, my chcemy od wewnątrz odnowić świat, parafię przez ratowanie i uświęcenie rodziny. Za przykładem Boskiego Zbawiciela!! Jako początek i ważny środek duchowy wszędzie polecać wspólną modlitwę w rodzinie.

[...]

Mnożą się wypadki nagłej śmierci: czy to z wycieńczenia czy to z powodu bolesnych przeżyć? Polecamy modlitwę: „Od nagłej i niespodziewanej śmierci - zachowaj nas, Panie” oraz aklamację „Panie Boże mój, już teraz przyjmuję z ręki Twojej z poddaniem się i ochotą każdy rodzaj śmierci, jaki Ci się będzie podobało zstać na mnie wraz ze wszystkimi jego troskami, cierpieniami i bólami. Amen. ”

Styczeń 1947

„Bołączki, które dręczyły nas w ubiegłym roku, przenieśliśmy [...] w nowy z obawą, czy się jeszcze nie powiększą. Są znaki na ziemi, że nas Pan Bóg chce postawić jeszcze przed jeden egzamin dziejowy i to może decydujący. Tę myśl wypowiedział też na ostatniej konferencji duszpasterskiej Ordynariusz naszej diecezji J.E. ks. bp Adamski. Jest to dla nas memento, abyśmy tym żarliwiej skupili się około Kościoła Chrystusowego i Jego Matki. Wszyscy zdają sobie sprawę, że piekło gotuje się do rozprawy z tym, co jest Chrystusowe. [...] Odnowić człowieka od wewnątrz będzie hasłem duszpasterskim w naszej parafii na nowy rok. Pogłębić życie łaski w rodzinie i jej członkach, to środek, jaki uważamy w tej chwili za najskuteczniejszy, aby tego dokonać”.

Styczeń 1960

„...weszliśmy w Nowy Rok pełen lęku i niepokoju i nieznanej przyszłości”.

Grudzień 1981

„Cień stanu wojennego wisi nad krajem, nad narodem, nad zbliżającymi się świętami! Pytanie coraz bardziej niespokojne, im bardziej zbliżamy się do Świąt Bożego Narodzenia. Dlatego jest niepokój o Pasterkę, gdyż obowiązuje godzina policyjna od 22.00 - 6.00 rano. Musieliśmy też przesunąć pierwsze Msze św., jak w niedzielę i święta, tak i w tygodniu z godz. 6.00 na 6.30, nie chcąc narażać wiernych na konsekwencje mandatowe czy inne nieprzyjemności. Wreszcie ogłoszono! Znosi się na tę Noc godzinę policyjną! Będzie Pasterka!

Styczeń 1982

„Nadzieja czy czarna wizja?

»Nie bójcie się, ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata«

Musimy zawierzyć Bogu. Musimy zawierzyć Maryi!

Narasta niepokój, co przyniesie jutro? Drożyzna, braki w zaopatrzeniu, kartki o zmniejszonych przydziałach”.

Rozmaitości parafialne

12 IX 2020

W tym dniu przypadała uroczystość Najświętszej Maryi Panny Piekarskiej. Sumie odpustowej o godz. 10.30 przewodniczył bp Adam Wodarczyk. W świętowanie Imienia Matki Bożej włączył się także metropolita katowicki, celebrując Mszę św. wieczorną. W czasie homilii zawierzył Niepokalaną procesy zmian w górnictwie, prosząc o Jej asystencję na drodze transformacji przemysłowo-społecznej Górnego Śląska i jego mieszkańców.

Pomocą w przygotowaniu do tegorocznej uroczystości stało się Triduum modlitewne, przeżywane od 9 do 11 września i połączone z nowenną „dostępne” również w przestrzeni on-line. Codziennymi elementami uczyniono: Mszę św.; medytację przed Najświętszym Sakramentem, adorowanym przez cały dzień w głównym ołtarzu bazyliki; modlitwę różańcową. Wieczory maryjne współtworzyły konferencje. Ich fundament wyznaczyły trzy nowe wezwania Litanii Loretańskiej: Matko miłosierdzia; Matko nadziei; Pociecho migrantów, wprowadzone przez Stolicę Apostolską, a zatwierdzone przez KEP 28 sierpnia 2020 roku.

Dzień wcześniej, 11 września, sanktuarium odwiedziła archidiecezja krakowska, reprezentowana przez par. Przenajświętszej Trójcy w Jordanowie. 100-osobowej grupie towarzyszył ks. prob. Paweł Gunia oraz ks. Jan Żelazny - pracownik naukowy na Wydziale Teologicznym UP Jana Pawła II w Krakowie. Tydzień później - 18 września, ta sama parafia pojawiła się ponownie, przybывая w nieco mniejsze, bo 85-osobowej grupie, pod opieką swych kapłanów.

Dzień później, 13 września, w 24. niedzielę zwykłą, u MB Piekarskiej zgromadzili się pątnicy, którzy przybyli z archidiecezji katowickiej w pielgrzymkach ślubowanych z parafii: św. Pawła w Rudzie Śląskiej Nowym Bytomiu (100 osób); św. Antoniego w Dąbrówce Małej (40 osób). W gościnę wpisali się pielgrzymi z par. św. Michała Archanioła w Skrzyszowie - miejsca pochodzenia naszego ks. Proboszcza.

Dwa dni później, 14 września, odpustowa modlitwa objęła zmarłych parafian, za których o godz. 17.00 sprawowano eucharystię na cmentarzu. Jej głównym celebransem był ks. prob. Krzysztof Fulek. Mszy św. wieczornej przewodniczył ks. Marek Fenisz. Wikariusz modlił się w intencji Piekarskiego Bractwa Kalwaryjskiego w dniu święta patronalnego. Do grona pielgrzymów dołączyła 50-osobowa grupa z par. Wszystkich Świętych w Jastrzębiu Zdroju Szerokiej.

Trzy dni później, 15 września, Mszy św. o godz. 18.00 przewodniczył bp Adam Wodarczyk, udzielając młodzieży par. Imienia NMP i św. Bartłomieja Apostoła sakramentu bierzmowania.

19 IX 2020

Po raz 140, wypełniając ślubowanie przodków, stawiała się par. Świętych Apostołów Piotra i Pawła z Brzozowic Kamienia. W tym roku wraz z ks. prob. Dariuszem Borowcem przybyli jedynie liderzy grup parafialnych i członkowie Parafialnej Rady Duszpasterskiej, tworząc 35-osobową delegację. Dziękując za dar Pierwszej Komunii Świętej, przyjętej 12 września, zagościły dzieci wraz z rodzicami z par. św. Jana Sarkandra w Siemianowicach Śląskich Bańgowie, stawiając się w 55-osobowej grupie, której asystowali kapłani: ks. Krystian Bujak i ks. Henryk Iwański.

W niedzielę 20 września, sanktuarium przeżywało odpust związany ze świętem Podwyższenia Krzyża Świętego. Stawiła się pobliska par. św. Józefa z ks. prob. Grzegorzem Brzyszkowskim, przybывая w 100-osobowej grupie. Dołączyła do nich 20-osobowa grupa z par. św. Józefa w Rybniku-Kłokocinie. Jak przed tygodniem, pobyt zaakcentowała par. św. Antoniego z Dąbrówki Małej, przyjeżdżając w 35-osobowej grupie tworzonej przez dzieci komunijne.

4 IX 2020

Wrześniowy pobyt u Matki Bożej Piekarskiej, w czasie nacechowanym pandemią koronawirusa, zainicjowała kilkusobowa część diecezji bielsko-żywieckiej, reprezentująca par. św. Marcina w Radziechowach. Wieczorne czuwanie w pierwszy piątek miesiąca, animowane o godz. 20.00, prowadziła par. MB Nieustającej Pomocy z Kozłowej Góry. 50-osobowej grupie towarzyszył ksiądz proboszcz Walerian Tront. Poprzedniego dnia, 3 września, w ramach przygotowania do uroczystości NMP Piekarskiej o godz. 17.30 rozpoczęła się nowenna. Rozważaniem modlitewnym towarzyszyło hasło: „Powierniczko tajemnic serca ludzkiego, módl się za nami”. W Księdze Celebransów ślad pozostawił kapłan, posługujący w archidiecezji Boston, w Stanach Zjednoczonych.

Następnego dnia, 5 września, o godz. 17.00 rozpoczęła się modlitwa różańcowa z intencją wynagradzającą Niepokalanemu Sercu Maryi. Wpisana w pierwszą sobotę miesiąca stanowi element fatimskiej drogi ocalenia. Do grona pielgrzymów dołączyła reprezentacja Szkoły Nowej Ewangelizacji Jezusa Zmartwychwstałego w Gliwicach - filia Kleszczów. 10-osobowej grupie towarzyszył o. Leszek Szkudlarek MI

6 IX 2020

Mszy św. o godz. 10.30 w 23. niedzielę zwykłą przewodniczył ks. Wojciech Dytko. Jej przebieg współtworzyli pielgrzymi z diecezji gliwickiej, którzy przybyli w 35-osobowej grupie z parafii Świętej Trójcy i Podwyższenia Krzyża Świętego w Bytomiu. Na Wzgórzu Kalwaryjskim odbyła się III Piekarska Motopielgrzymka. Mszę św. w intencji motocyklistów, którzy zjechali się nie tylko ze Śląska, ale i z dalszych regionów kraju, sprawował komandor przejazdu - ks. Adam Parszywka SDB, „bazujący” na co dzień w Krakowie-Dębnikach.

Z okazji inauguracji roku szkolnego i katechetycznego w tym dniu odczytano list pasterski metropolity katowickiego: „Oto ja, poślij mnie”. Jak podkreślił abp Wiktor Skworec, słowa proroka Izajasza (Iz 6,8) „przywołują ciągle aktualne pytanie Pana żniwa: 'Kogo mam posłać?'. To powołanie pochodzi z serca Boga, z Jego miłosierdzia, które rzuca wyzwanie zarówno Kościołowi, jak i ludzkości w obecnym globalnym kryzysie. Szczególny apel kieruję do rodziców, z nadzieją, że w dalszym ciągu dołożą starań w budowaniu na gruncie rodzinnych domowych Kościołów. Jeśli to możliwe, zachowując sanitarne wymogi, wracajmy całymi rodzinami do parafialnych wieczerników, celem doświadczenia chrześcijańskiej wspólnoty, wzmocnienia relacji i kontynuowania chrześcijańskiej formacji”. Dwa dni później, 8 września, w święto Narodzenia NMP, u Gospożyny Śląska zagościła 55-osobowa grupa z diecezji płockiej, reprezentująca par. św. Franciszka z Asyżu w Ciechanowie.

26 IX 2020

W sobotę 25. tygodnia zwykłego u MB Piekarskiej zagościło 5 grup pielgrzymów. Oprócz 15-osobowej grupy z par. św. Floriana w Chorzowie, przybyłej wraz z ks. Piotrem Ryszkiewiczem, archidiecezję katowicką reprezentowały dzieci komunijne z parafii: Niepokalanego Serca Maryi w Kokoszycach (65 osób) oraz Najświętszego Serca Pana Jezusa w Wyrach (20 osób). Diecezję gliwicką reprezentowały dwie grupy, związane z Bytomiem, mianowicie: 50-osobowa grupa z par. św. Jacka; 30-osobowa grupa, skupiona wokół kościoła Ducha Świętego, tworząca Bytomskie Środowisko Wiernych Tradycji Łacińskiej. Także w tym dniu odbył się egzamin ustny dla kandydatów na przewodników sanktuarijnych. Komisja, którą tworzył ks. prob. Krzysztof Fulek oraz prezes Koła Przewodników p. Antoni Potempa zapoznali się z przedstawionymi wcześniej pracami pisemnymi oraz po przeprowadziła rozmowy z poszczególnymi kandydatami. Pozytywnie zaopiniowano 9 osób, które zaprezentowały właściwy poziom wiedzy teoretycznej oraz praktycznej. Przekazanie dyplomów potwierdzających kwalifikacje przewodnickie oraz identyfikatorów nastąpi, gdy możliwe będzie zorganizowanie spotkania Koła.

Elementem następnego dnia, 26. niedzieli zwykłej, stało się przystąpienie dzieci piekarskiej parafii do Pierwszej Komunii Świętej podczas Mszy św. o godz. 12.00. Od tego dnia - jak ich poprzednicy - „podejmują troskę o największy skarb, jakim jest Eucharystia”.

Dwa dni wcześniej, 24 września, udział we Mszy św. wieczornej zaznaczyło Duszpasterstwo Przedsiębiorców i Pracodawców - „Talent”. Jak przed wakacjami letnimi, Piekary Śląskie stały się miejscem otwartego spotkania, którego fundament oparto o program rozwoju osobistego: „Przedsiębiorca 2020. Zostać liderem, pozostać sługą”. Temat miesiąca sformułowano w sposób następujący: Zaangażowanie w większy cel - powołani do działania na rzecz większej chwały Bożej. U progu roku akademickiego do Piekar przybyli alumni Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Katowicach, rozpoczynający w październiku czwarty rok formacji. Po Mszy św. wieczornej rozpoczął się comiesięczny wieczór uwielbienia, podczas którego rozważano pierwszy artykuł Credo: Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi. Dwa następne artykuły rozważano z kolei 15 października i 11 listopada.

Trzy dni wcześniej, 23 września, w gościnę wpisała się archidiecezja szczecińsko-kamieńska, przybywając w 30-osobowej grupie (Raduń i Mosty).

11 X 2020

W 28. niedzielę zwykłą przypadał XX Dzień Papieski, przeżywany w tym roku pod hasłem: „Totus Tuus”. W świętowanie wpisała się zbiórka na Ogólnopolski Fundusz: „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. Podczas każdej Mszy św. homilię głosił ks. Tomasz Nowak, który przywołał Carlo Acutisa, beatyfikowanego poprzedniego dnia w bazylice św. Franciszka w Asyżu. Spowiednik sanktuarijny wskazując m.in. na relację z Bogiem i konkretność wiary jednego z najmłodszych błogostawionych Kościoła, przypomniał jego życiową dewizę: „Eucharystia to moja autostrada do nieba”.

W bliskości tej daty u Matki Bożej Piekarskiej zagościły trzy grupy z archidiecezji katowickiej, reprezentując parafie: św. Klemensa w Łędzinach (70 osób); św. Jerzego w Mszanie (40 osób); Trójcy Przenajświętszej w Katowicach Kostuchnie (15 osób).

28 IX 2020

Po wieczornej Mszy św. w auli sanktuarijnej odbyło się Walne Zgromadzenie członków Piekarskiego Bractwa Kalwaryjskiego, w czasie którego zakończyła swoją posługę dotychczasowa Kapituła Bractwa oraz jego Kwestura. Obradom przewodniczył ustępujący superior - Mateusz Mezglewski. Po przedstawieniu sprawozdania z działań Bractwa, zgodnie ze Statutem wspólnoty nadanym przez ks. Arcybiskupa Wiktora Skworca w roku 2017, wybrano nowy skład Kapituły, czyli organu zarządzającego działaniami Bractwa. Nowym superiorem została Justyna Grieger, a członkami kapituły: Wanda Kowalewska, Andrzej Nowak, Michał Nolewajka i Mateusz Mezglewski. Jako główny cel Bractwa na najbliższy rok przedstawiono aktywne zaangażowanie wspólnoty w obchody jubileuszu 125-lecia Kalwarii, a także wprowadzenie regularnych spotkań formacyjnych.

30 IX 2020

Sanktuarium Piekarskie nawiedzili księża - dyrektorzy wydziałów duszpasterskich, uczestniczący w 3-dniowym ogólnopolskim spotkaniu (29.09-01.10) odbywającym się w Katowicach. Jego głównym celem stały się prace nad programem pastoralnym dla Kościoła w Polsce, skoncentrowanym wokół Eucharystii. Księża odwiedzili Muzeum Sanktuarijne, a następnie celebrowali eucharystię wraz z ks. abp. Wiktorem Skworcem - przewodniczącym Komisji Duszpasterstwa KEP. Metropolita katowicki zaakcentował daty i fakty związane z fenomenem historii kultu obrazów Matki Bożej, czczonej w Piekarach Śląskich. Szczegółowo nakreślił kontekst asystujących im okoliczności, czyniąc obecnym wołanie: „Pomóż nam wygrać, Lekarko, nasz czas!”. Przypomniał też o konieczności świętowania niedzieli.

Następnego dnia, inaugurując październik, modlitwę różańcową wraz z ks. Piotrem Andrzejakiem prowadzili Mężczyźni św. Józefa. 2 października, czuwaniu w pierwszy piątek miesiąca przewodziła par. MB Wspomożenia Wiernych z Dąbrówki Wielkiej. 4 października do grona pielgrzymów dołączyła 35-osobowa grupa z diecezji elbląskiej, reprezentująca Polski Związek Niewidomych - „Koło Itawa”, funkcjonujące w okręgu warmińsko-mazurskim.

18 X 2020

W 29. niedzielę zwykłą przeżywano 94. Światowy Dzień Misyjny, rozpoczynający w Polsce tygodniowy czas szczególnej solidarności w modlitwie i pomocy materialnej misjom. W jego motto wpisane zostały słowa, stanowiące tytuł tegorocznego orędzia: „Oto ja, posłij mnie” (Iz 6,8a). Papież Franciszek, wskazując w nim na znaczenie, jakie dla misji ma bolesne doświadczenie, spowodowane pandemią COVID-19, które dotknęło całą ludzkość, stwierdził m.in.: „W tym kontekście powołanie do misji jawi się jako szansa dzielenia się, służby, wstawienictwa”. Akcentując znaczenie modlitwy i pomocy materialnej, przypomniał: „Miłość, wyrażona w zbiorcach podczas celebracji liturgicznych trzeciej niedzieli października ma na celu wsparcie pracy misyjnej, prowadzonej w moim imieniu przez Papieskie Dzieła Misyjne, aby wyjść naprzeciw duchowym i materialnym potrzebom narodów i Kościołów na całym świecie, dla zbawienia wszystkich”.

Podczas każdej Mszy św. homilię głosił kapłan, wywodzący się z Domu Zakonnego Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej w Katowicach. Podkreślając istnienie wielu form pomocy misjom, swoją obecnością przybliżył sytuację na Madagaskarze, koncentrując uwagę na obłackiej misji w Befasy.

1 XI 2020

Z okazji Uroczystości Wszystkich Świętych i Dnia Zadusznego swoje orędzie wygłosił prymas Polski abp Wojciech Polak. Wyemitowano je 31.10. w TVP1. Prymas przypomniał, że wszyscy jesteśmy powołani do świętości, której załączek otrzymaliśmy w czasie chrztu świętego. Jego wzrost „zależny jest od Bożej łaski, ale także od naszej odpowiedzi, od życia z Nim i w Nim”. Przywołując postać kard. Stefana Wyszyńskiego, którego beatyfikacja została odłożona z powodu pandemii, stwierdził m.in.: „Mamy nie tylko być w Kościele, mamy żyć w Kościele. Mamy nie tylko posługiwać się tekstami Ewangelii, ale według słów Ewangelii kształtować nasze codzienne życie. Świat współczesny coraz bardziej potrzebuje żywych przykładów miłości, zwycięzców Bożych, którzy będą szli przez ziemię służąc i miłując: potrzebuje nie tyle silnych pięścią, ile mocnych sercem”. Przypomniał też o dekreście Stolicy Apostolskiej, wydłużającej możliwość zyskania odpustu zupełnego za zmarłych do końca listopada.

O godz. 10.30 ks. prob. Krzysztof Fulek sprawował Mszę św. za zmarłych parafian, która zastąpiła tradycyjną mszę na cmentarzu 2.11. O godz. 15.00 odprawiono nieszpory świąteczne, zakończone nabożeństwem za zmarłych.

11 XI 2020

O godz. 10.00 w bazylice piekarskiej sprawowano Mszę św. w intencji Ojczyzny z okazji 102. rocznicy odzyskania niepodległości. Eucharystii przewodniczył i homilię wygłosił ks. Tomasz Nowak.

Dwa dni później, jak w każdym 13. dniu miesiąca, po Mszy św. wieczornej rozpoczęło się nabożeństwo maryjne, nawiązujące do istoty fatimskiego orędzia. We wstępnym rozważaniu ks. prob. Krzysztof Fulek, wskazał m.in. na datę 24 lipca 1927 r., gdy siostra Łucja pisze pierwszy list, zaadresowany do matki związany z propagowaniem nabożeństwa pierwszych sobót. Nadrzędną intencję modlitwy różańcowej wyznaczyła prośba o uzdrowienie duszy i ciała. Nabożeństwo zostało zakończone błogosławieństwem louredzkim Najświętszym Sakramentem.

21 XI 2020

Tego dnia wspominano Ofiarowanie NMP, a jednocześnie w ramach tzw. Wieczystej Adoracji istniała możliwość, by w bazylice piekarskiej uczcić Najświętszy Sakrament. W tym też dniu uczczono św. Tarsycjusza, patrona ministrantów. Mszę św. wieczorną w intencji Liturgicznej Służby Ołtarza sprawował ks. Wojciech Dytko.

Następnego dnia, w 34. niedzielę, ostatnią w trwającym roku liturgicznym, radoowano się uroczystością Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata. Z uwagi na wspomnienie św. Cecylii, Mszę św. o godz. 16.00 ofiarowano w intencji żywych i zmarłych członków chóru parafialno-sanktuarijnego: „Święta Cecylia”. Modlitwie tej przewodniczył ks. prob. Krzysztof Fulek. Z uwagi na panujące ograniczenia nie odbył się tradycyjny koncert zespołu, a także zawieszono zostały jego próby.

8 XI 2020

W 32. niedzielę zwykłą przypadła XI Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym, organizowany z inicjatywy Sekcji Polskiej Papieskiego Stowarzyszenia: „Pomoc Kościołowi w Potrzebie”. W tym roku dedykowany został chrześcijanom w Republice Środkowoafrykańskiej. Podczas każdej Mszy św. homilię głosił ks. Jakub Tomaszewski, odbywający studia w Rzymie. Kaznodzieja rodem z bazyliki nawiązał do ostatniej książki innego piekarskiego parafianina, obecnie proboszcza par. św. Maksymiliana Kolbe w Tychach - ks. dr. Grzegorza Strzelczyka. W homilii zachęcił do lektury jego „Ćwiczeń ze szczęścia”.

Dwa dni wcześniej, 6 listopada, wieczorne czuwanie w pierwszy piątek miesiąca, prowadziła par. Świętych Apostołów Piotra i Pawła z Brzozowic Kamienia. Poprzedniego dnia, 7 listopada, w ramach pierwszej soboty miesiąca o godz. 17 odmówiono różaniec wynagradzający ku czci Niepokalanego Serca Maryi. Z powodu pandemii nie odbyła się zaplanowana na ten dzień pielgrzymka przewodników PTTK wojew. śląskiego.

15 XI 2020

W 33. niedzielę zwykłą Kościół obchodził IV Światowy Dzień Ubogich, przebiegający w tym roku pod hasłem: „Wyciągnij rękę do ubogiego” (Syr 7,32). Papież Franciszek, we wstępnej części orędzia podkreślił: „Starożytna mądrość postawiła przed nami te słowa jako uświęcony kodeks do wprowadzania w życie. Brzmia one dziś z całą swoją znaczeniową mocą, pomagając nam skoncentrować wzrok na tym, co istotne i przekroczyć barierę obojętności”. Przypominając o znaczeniu modlitwy, zaznaczył: „Modlitwa do Boga i solidarność z ubogimi i cierpiącymi są nierozłączne. Aby sprawować kult Panu przyjemny, konieczne jest, żeby rozpoznać w każdej osobie, również w tej najbardziej potrzebującej i odrzuconej, obraz Boga, który w niej jest odcisnięty. Dzięki temu otrzymujemy dar błogosławieństwa Bożego, który jest przyciągnięty szczodrością okazywaną potrzebującemu. Z tego też powodu czas poświęcony na modlitwę nie może nigdy stać się wymówką dla zaniedbania bliźniego w trudnościach. Wręcz przeciwnie: błogosławieństwo Pana spływa na nas, a nasza modlitwa osiąga swój cel wtedy, gdy towarzyszy im służba ubogim”.

29 XI 2020

Wraz z 1. Niedziela Adwentu rozpoczął się nowy rok liturgiczny. Stanowi on kontynuację trzyletniego programu duszpasterskiego, wprowadzonego w życie dla Kościoła katolickiego w Polsce. Wydarzeniom drugiego roku (2020-2021) towarzyszy hasło: „Zgromadzeni na świętej wieczerzy”. W jego przeżywanie wpisane zostało motto biblijne: „Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba” (J 6,32). Podczas każdej Mszy św. odczytano list pasterski metropolity katowickiego: „Zaproszenie do budowania eucharystycznej wspólnoty”. Abp Wiktor Skworec podkreślił: „Trwająca pandemia może nam się kojarzyć z nieogarniętym mrokiem. Doświadczenie bezsilności dopełnia lęk, a nawet przerażenie. W takich chwilach szukajmy Bożego światła i nadziei w pięknie eucharystycznej liturgii oraz w trosce o głębokie jej przeżywanie. Eucharystia jest bowiem najwyższym wyrazem chwały Boga i stanowi otwarcie się nieba ku ziemi”. Od poniedziałku 30 listopada, zainaugurowano Mszę św. ku czci Bożej Rodzicielki - Roraty. Mottem adwentowych spotkań uczyniono słowa: „Cud nad cudami”. W bieżącym roku roraty przeniesiono z godz. 6.30 na 18.00.

Msze Św. w intencji mieszkańców z błogosławieństwem kołędowym godz. 18:00.

04-01-2021 (poniedziałek):	Bytomska (numery parzyste);
05-01-2021 (wtorek):	Bytomska (numery nieparzyste);
07-01-2021 (czwartek):	Damrota, Dębowa, Ks. Nerlicha, Miodowa i Zygmunta Starego;
08-01-2021 (piątek):	Bukowa, Jaworowa, Jesionowa, Ks. Popiełuszki, Skargi, Ziętka;
09-01-2021 (sobota):	Kasztanowa, Kochanowskiego, Ks. Ficka Konstytucji 3 Maja, Wierzbowa, Wyzwolenia;
11-01-2021 (poniedziałek):	Didura, Głęboka, Jana Pawła II, Jarzębinowa, Londnera, Podgórna, Studzienna;
12-01-2021 (wtorek):	Chopina, Inwalidów Wojennych, Kalwaryjska, Kawalca, K. Odnowiciela, Ks. Purkopa, Spokojna;
13-01-2021 (środa):	Boczna, Brata Alberta, Cicha, Darwina, Górzysta, Krótka, Piłsudskiego, Targowa;
14-01-2021 (czwartek):	Akacyjowa, Bema, Kopernika, Os. Wyzwolenia, Skalista, Słowackiego, Słowików, Spółdzielcza;
15-01-2021 (piątek):	Jasna, Kazimierza Wielkiego, Klonowa, Moniuszki, Szpaków, Wojska Polskiego;
16-01-2021 (sobota):	Czarnieckiego, Grabowa, Hajdy, Pod Lipami, Sikorek, Sobieskiego, Sportowa.

Statystyka parafialna

CHRZTY

1. Klara Kołodziejczyk
2. Maksymilian Jędrzejczak
3. Wojciech Dendek
4. Filip Kawczyk
5. Lena Włóczyk
6. Jagna Zybała
7. Julia Szczudło
8. Maksymilian Zorychta
9. Jakub Ficek
10. Antoni Górecki
11. Jakub Bednarz
12. Laura Urbańczyk
13. Oskar Spadło
14. Hugo Ziętek
15. Jan Lubos
16. Tomasz Zorychta
17. Hubert Rak
18. Zofia Lepszy
19. Milena Brewczyk
20. Florian Rozpłoch
21. Milena Piecuch
22. Hanna Kusiak
23. Helena Wiilińska

ROCZKI

1. Wiktor Pio Szaploneczay
2. Maria Markefka
3. Bartłomiej Ludyga
4. Iga Naczyńska
5. Alicja Nowak
6. Bartosz Nowok
7. Lena Kibel
8. Ksawery Schneider
9. Hubert Ogrodnik

ZMARLI PARAFIANIE

1. Agnieszka Karch-Johnston
2. Iwona Ludyga
3. Sławomir Mazur
4. Teresa Gardawska
5. Zdzisława Grzesiak
6. Piotr Kraus
7. Paweł Sobala
8. Paweł Włodarczyk
9. Jan Flak
10. Ewa Biadacz
11. Gertruda Stysz
12. Zofia Niklas
13. Jan Pradelok
14. Emilia Kostrzewa
15. Jadwiga Goczoł
16. Elżbieta Lubos
17. Grażyna Radomska
18. Aleksander Bej
19. Kazimierz Hejmej
20. Franciszek Musioł
21. Tadeusz Lubartowicz
22. Walter Weiss
23. Janina Warchałowska
24. Magdalena Kuczera
25. Paweł Dziuk
26. Zbigniew Włodarczyk
27. Urszula Kruczyńska
28. Regina Łapok
29. Jan Brzezina
30. Stanisław Toryfter
31. Henryk Fatyga

MAŁŻEŃSTWA - cały rok 2020

1. Pracz Krzysztof - Koczwara Sylwia	21. Chromy Maciej - Niewiadomska
2. Korczyński Wojciech - Żurek Weronika	Marlena
3. Senik Maciej - Cieśla Monika	22. Lignar Radosław - Stawarz Barbara
4. Tańcula Łukasz - Ludyga Beata	23. Hadyk Michael - Marczyk Katarzyna
5. Rutkowski Jakub - Kańska Sylwia	24. Kursa Tomasz - Maruszczuk Justyna
6. Błazejewski Wojciech - Staszewska Martyna	25. Gonera Paweł - Panek Katarzyna
7. Woźniak Tomasz - Zięba Patrycja	26. Czarnecki Błażej - Parzonka Anna
8. Nikiel Wojciech - Mateja Kamila	27. Norberciak Wojciech - Ulrich Katarzyna
9. Ferdyn Łukasz - Frączek Marcelina	28. Baron Łukasz - Mastalerz Klaudia
10. Korbel Michał - Rybicka Natalia	29. Mazurkiewicz Marcin - Stampka Joanna
11. Popieluch Mateusz - Lenarczyk Natalia	30. Walczyk Karol - Lisowska Aneta
12. Kania Sławomir - Strzałkowska Ewelina	31. Kiczka Paweł - Gałbas Aleksandra
13. Czornik Robert - Stroba Klaudia	32. Winkler Łukasz - Rusak Monika
14. Royston Kieran - Bogacka Katarzyna	33. Winkler Michał - Nieckarz Natalia
15. Knapik Tomasz - Gębala Adrianna	34. Kuszmic Grzegorz - Kolenda Maria
16. Moskwa Kamil - Rutkowska Anna	35. Hajda Mateusz - Witkiewicz Monika
17. Boryło Kamil - Wosz Żaneta	36. Kurzawa Robert - Otawa Nicole
18. Kocurek Karol - Prudło Angela	37. Krysiński Mateusz - Majocha Małgorzata
19. Orzechowski Marian - Flak Albina	38. Rak Dawid - Rosiak Blanka
20. Niedbała Sebastian - Tobolik Monika	39. Kierok Mateusz - Wiler Karolina

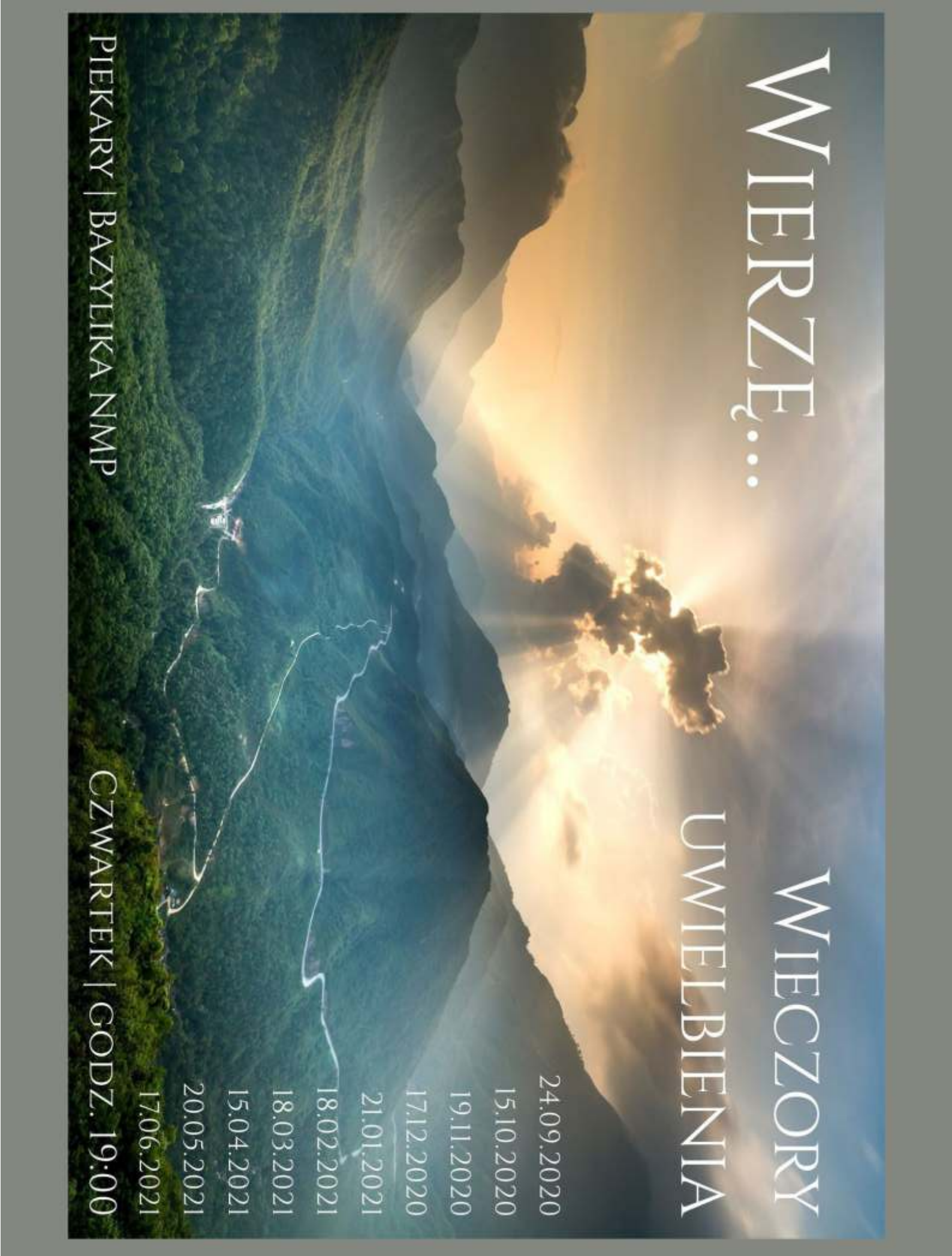
**I TY MOŻESZ WESPRZEĆ BUDOWĘ DOMU
REKOLEKCYJNO-PIELGRZYMKOWEGO
„NAZARET” W PIEKARACH ŚLĄSKICH PRZEKAZUJĄC:**

nr. **KRS 0000003534**
tytułem „Nazaret – Piekary”

**SWOJEGO PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ
ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO**

W rubryce WNIOSEK O PRZEKAZANIE 1% PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (OPP) (w zeznaniu podatkowym: PIT-28 poz. 126, PIT-36 – poz. 303, PIT-36L – poz. 106, PIT-37 – poz. 124, PIT-38 – poz. 59, PIT-39 – poz. 52) należy wpisać kwotę, którą chcemy przekazać na rzecz OPP oraz KRS 0000003534. W rubryce INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE należy podać cel szczegółowy: „NAZARET – PIEKARY”.

WIERZE...

WIECZORY UWIELBIENIA

24.09.2020

15.10.2020

19.11.2020

17.12.2020

21.01.2021

18.02.2021

18.03.2021

15.04.2021

20.05.2021

17.06.2021

PIEKARY | BAZYLIKA NMP

CZWARTEK | GODZ. 19:00